

[Lone Dybkjær]

torer. Det er ikke bare, fordi det er offentligt, men det er, fordi det er den eneste måde, man kan tilgodese almenvællets interesser på. Det er altså ikke for statens skyld eller for medarbejdernes skyld, men udelukkende fordi det er den eneste måde, vi kan tilgodese samfundets interesser på.

Jeg mener, at tiden er kommet til, at regeringen må afklare med sig selv, hvad den vil på energiområdet. Da regeringspartierne var i opposition, meldte de sig stort set ud. Det er med nogle nuancer – der var steder, hvor regeringspartierne deltog. Men det er altså nødvendigt, at regeringen nu gør klart med sig selv, hvad den egentlig vil på dette energiområde.

Det radikale venstre er tilhænger af, at der kommer en helhedsløsning på de problemer, som jeg her nævnte, og vi er også tilhængere af, at der kommer en løsning med et bredt parlamentarisk flertal, og det er faktisk regeringen, der afgør, om det skal ske. Vi skal derfor opfordre energiministeren til at indlede forhandlinger om at få en helhedsløsning på de problemer, jeg her har nævnt, sådan at vi i løbet af en periode kan komme ud med nogle svar, og sådan, at vi kan sikre, at energipolitikken kan komme ind i et fornuftigt leje og ikke bliver ved med at slingre på den måde, som den faktisk fortsat gør, alene fordi der hele tiden hersker parlamentarisk usikkerhed på området.

Vores udgangspunkt er – for at repetere det – selvfølgelig en statslig deltagelse. Jeg vil godt høre ministerens begrundelse for, at det ikke skal være D.O.N.G. Vores udgangspunkt har hele tiden været, at det skal være D.O.N.G., men kan der findes nogle modifikationer, eller er der gode argumenter for, at det ikke skal være D.O.N.G., så vil vi naturligvis høre på dem. De har ikke været lagt frem endnu.

Det andet punkt må ses i sammenhæng med det første. Vi må selvfølgelig løse struktur- og lovgivningsproblemet vedrørende D.O.N.G. Vores udgangspunkt her er naturligvis fortsat vort eget forslag.

Det tredje er en forbedring af oplægget vedrørende naturgas, sådan at vi nu får sikret det naturgasprojekt. Jeg mener, som jeg sagde, ikke, at projektet kan bære at dalre videre.

Det fjerde er en afklaring på udnyttelsen af optionsolien.

Waldorff (VS):

Hr. Poul Nielson startede med at pege på formentlig den mest uheldige bemærkning, der er i denne redegørelse, nemlig at DUC har gjort alt, hvad de kunne, for at opfylde de energipolitiske mål – på trods af at regeringen samtidig har en voldgiftssag kørende mod DUC, som hænger sammen med, at de faktisk ikke gør det, som de skulle gøre efter statens mening. Det er pudsigt.

Jeg vil gerne fremhæve den, om jeg så må sige, rigtigste bemærkning i denne redegørelse. Den står sp. 5934, og den lyder:

»Der er ved udformningen af vilkårene lagt vægt på, at 1. udbudsrunde vil gøre det attraktivt for olieselskaberne at iværksætte efterforskning i Danmark.«

Det er faktisk rigtigt. Jeg mener oven i købet, at det ligesom har styret denne redegørelse. Det, der så er problemet, er, at nogle af os mener, at der i hvert tilfælde en gang imellem kan opstå interessemodsætninger imellem de store private olieselskaber og så det, som er samfundets interesse. Det er det, vi må diskutere i forhold til denne redegørelse. Regeringen siger, at man skal benytte sig af lejligheden her ved første koncessionsrunde til at sikre sig, at den øgede efterforskning og indvinding kommer det danske samfund og den danske økonomi til gode. Derfor siger man: så må vi have et dansk engagement på alle områder, og det betyder – og det er dér, det store problem ligger – ifølge denne redegørelse, at vi i så vidt omfang som muligt skal have privat deltagelse og så i et eller andet begrænset omfang og med mange forbehold også en slags statslig deltagelse. Det, der er problemet, er, at det hjælper jo ikke en kat, at man sætter danske selskaber ind i samme rolle, som hidtil de multinationale olieselskaber har haft. Om det har nogen værdi, afhænger fuldstændig af beskatningsregler og af andre krav, som man måtte stille til selskaberne, hvor det er ligegyldigt, om det er danske selskaber eller udenlandske selskaber. Vi kan være flintrende ligeglade med, om den, der står for en koncession, hedder Gulf eller hedder Ø.K. Det ændrer intet økonomisk i hele olieindvindingen.

Det, der er problemet, er: vil man stille de krav? Man siger trods alt i redegørelsen, at man vil stille krav om dansk deltagelse. Jeg mener, at måske kunne man finde en bedre